

THE COUNTRY SHUL

FAMILY • GROWTH • TRADITION

מרכז חדש לישראלים בצפון טורונטו

SCHEDULE

הדלקת נרות	5:41 PM
מנחה - קבלת שבת	5:30 PM
שחרית	9:00 AM
קידוש אחרי מוסף	
מנחה	5:30 PM
צאת השבת	6:44 PM

5:41 PM	Candle Lighting
5:30 PM	Mincha & Kabbalat Shabbat
9:00 AM	Morning Services
	Kiddush after Mussaf
5:30 PM	Mincha
6:44 PM	Shabbat Ends

PARASHAT TRUMAH

The main thing is the 'the heart', not the 'donation' itself
'Speak to the children of Israel and they will take a contribution for me from every person whose good hearted and generous they will take my contribution'

The OR HACHAIM makes two comments in this verse.

1'. There is a doubling of language here in the verse, at the beginning it is written 'And they will take my contribution', and then again it is written '*You will take *my contribution **

2. Why did the verse change its language, that at first the verse mentioned '*תרומתי' and then changed and said '*תרומה'???

* The OR HACHAIM explains that the verse speaks of two types of donations. The first donation mentioned in the verse speaks of a type of donation that comes under duress, and as the wording of the verse 'And they took my donation' is the language of taking, which is taken by force and coercion, and it is called 'donation' and not called 'my donation'.

On the other hand, there is another type of donation, and it is 'from every person whose heart we have mercy on, you shall take my donation' and it is the donation that comes from the free will of the heart without coercion, and it deserves to be called 'my donation' which is the donation that the Holy One, blessed be He, desires, and that is why it is called the donation In the Torah, 'my contributed'.

[Or Hayim Taruma Chapter Kaha Verse 2]

THIS PAST THURSDAY

רבתי כל הצדיקים!

ריגשתם אותי אתמול כזה ציבור גדול שהיגע לשיעור ללמוד תורה למרות הקור המקפיא והסופה בחוץ,

הקדוש ברוך הוא רואה אותנו ושמח שמחה גדולה!!!

יהי רצון שתתברכו כולכם בשפע ברכה והצלחה

אמן בני חיי ומזוני, אמן

כל הכבוד, חזקו ואמצו

הרב MG

Get in touch with Rabbi MG by email at rabbimg@countryshul.org

THE COUNTRY SHUL

9225 Bathurst St Richmond Hill, ON

פרשת משפטים תשפ"ג

סיפור נדיר (!!)

סיפור נורא שסיפר אחד מרבני הקהילות בחוץ לארץ שיש לו בית כנסת גדול ופעיל מאד *ברכת כוהנים בחוץ לארץ היא אירוע מיוחד. * כידוע לכולם, עולים שם לדוכן רק בימים טובים ולכן *אף אחד לא מפספס את ההזדמנות לשמוע את הכוהנים ולקבל את הברכות.*

על הרקע הזה, התנהגותו של אחד היהודים בבית הכנסת הייתה תמוהה. *השליח שם לב שאחד המתפללים, בכל פעם לפני ברכת כוהנים, פשוט יוצא החוצה. * הוא חשב שאולי היהודי ממרה לביתו וסתם "מחפף" את סוף התפילה, והחליט לשכנע אותו להישאר עד סוף התפילה.

אז באחד מהחגים הוא ניגש אליו לפני התפילה, והזמין אותו אליו לסעודת חג אצלו בבית אחרי התפילה, כך הוא יישאר עד סוף התפילה. *האיש הסכים, אבל קצת לפני ברכת כוהנים, היהודי קיפל את הטלית ויצא החוצה.*
השליח חשב שהוא הלך הביתה, אבל כשהסתיימה התפילה הוא גילה לתדהמתו את אותו יהודי עומד וממתין לו שם בחוץ.

השליח הבין שזה לא סתם. משהו בטח מסתתר פה. הם צעדו לבית השליח, ומשהגיעו התיישבו לסעודת חג. בין הניגונים ודברי התורה אמרו "לחיים", ואז, כשנפתחו הלבבות, שאל אותו השליח: *למה אתה מקפיד תמיד לצאת מבית הכנסת לפני ברכת הכוהנים?*

האורח החוויר. ראו עליו שהוא בסערת רגשות, ואז הוא אמר: *אספר לך משהו שלא סיפרתי לאף אחד,* * והתחיל לספר את הסיפור האישי והנורא שלו: *בזמן השואה הייתי באושוויץ. * חיינו בצרף אחד שמונה מאות אנשים, כל שמונה אנשים ישנו על דרגש עץ משופע. אם אחד מאיתנו היה מתעורר וזז, כולם היו נופלים. כל מאות האנשים היו דחוסים בצפיפות מחניקה בתוך הצרף, בלי שירותים ומקלחות. קצבת האוכל הייתה שלוש מאות גרם לחם ליום, ולפעמים גם מרק מקליפות של תפוחי אדמה. *הנאצים ייחם שמם רצו לאבד את 'צלם האלוקים' שלנו.*

אחד מהאסירים היה יהודי זקן שאיכשהו הצליח לגדל זקן ולשמור עליו גם בתנאים האימים והבלתי אנושיים ההם. הוא היה מכסה אותו בצעיף כל הזמן. *היהודי הזה החזיק את כולנו. הוא עווד אותנו לשמור שבת וחגים. הוא עווד וחיוק את כל מי שנשבר.*
לא פעם הוא ישב והקשיב במשך שעות לצרות של יהודים אחרים, וחביק אותם בכל הלב.

פעם הוא נכנס לצרף ואמר: 'בעוד שבועיים חג הפסח, אנחנו חייבים לערוך כאן ליל הסדר. צריך להשיג מצה שמורה. שכל אחד יפתח את העיניים ויפתח את הלב, ויחפש דרך להשיג מצה כשרה לקיים בה את המצווה!'

"חיפשנו וחקרנו עד *שגילינו שלמפקד המחנה יש משרת יהודי,* שמנקה ומסדר לו את הבית. *ניגשנו לאותו יהודי וביקשנו ממנו שיאפה לנו מצות במטבח של מפקד המחנה.* בהתחלה הוא פחד פחד-מוות מהרעיון המסוכן, אבל בסוף הוא הסכים. *הוא אפה לנו שתי מצות כשרות!*

ערב פסח. אחרי מסדר הערב התיישבנו כולנו על הרצפה. היהודי הזקן התחיל לקרוא את ההגדה בעל פה, ואנחנו הצטרפנו אליו, אומרים את הקטעים שזכרנו מההגדה. אחר כך הוא חילק לכל אחד חתיכת מצה, 'שטיקל מצה', ממש חתיכה קטנטנה. *שתי המצות היו אמורות להספיק לשמונה מאות יהודים... * הייתה התעוררות בלתי נתפסת *מרור היה בשפע... * ארבע כוסות שתינו, *ארבע כוסות של דמעות, שזלגו בשטף... * והנה, *אנחנו זוכים אפילו לאכול מצה שמורה, כאן באושוויץ!*

לפתע נפתחה הדלת. אחד הקלגסים הנאצים ייחם שמם עמד בפתח. הוא ראה שמונה מאות איש יושבים על הרצפה ביחד.

תוך רגע כולם קפצו בפחד ובהלה למיטות. *הנאצי שלף את האקדח, תפס את היהודי הראשון שנקרה בדרכו, הצמיד לו את האקדח לראש, וצעק: 'מי ארגן את כל הסיפור הזה? אם לא תגיד לי מיד - אני הורג אותך! * היהודי סירב להסגיר את היהודי הזקן, והנאצי המשיך לאיים: 'אהרוג את כולכם, אחד-אחד, עד שאדע מי אחראי לזה!'

*ואז נעמד היהודי הזקן, התקרב לנאצי, קרע את חולצת האסיר המפוספסת שלו, ואמר: 'הנה, זה הלב שלי. אני ארגנתי את הכול. אם אתה רוצה להרוג אותי - תהרוג. בהם אל תיגע!'

"הנאצי כיוון את האקדח לליבו של היהודי הזקן... אבל ברגע האחרון, שנייה לפני שירה בו למוות, הוא עצר והתחיל לחייך חיוך שטני.

אנחנו כבר ידענו. כשאחד מהם מחייך, זה סימן ברור שמהו ארוך ואכזרי עומד לקרות. *הנאצי אמר: 'לא אהרוג אותך סתם כך. מחר נאסוף את כולכם, נעמיד אותך על בימה גדולה, אספר לכולם מה עשית ואז אהרוג אותך!'

"למחרת אספו את כולם. *הרשע סיפר על 'החטא' של היהודי הזקן, והצמיד את האקדח למצחו. ואז, בשניות האחרונות לחייו, הרים היהודי הזקן את ידו וביקש זכות לבקשה אחרונה לפני הוצאתו להורג.*

"מה אתה רוצה?', שאל הנאצי בלעג ארסי. 'לחם? מרק? חתיכת בשר?'

"לא', ענה היהודי. 'אינני רוצה לא מים, לא בשר ולא מרק. *אני רוצה לתת משהו לאלפי האחים שלי כאן. * אני אוהב אותם, אני רוצה לתת להם משהו שיעזור להם להמשיך. מה אני יכול לתת להם? אין לי כסף, אין לי אוכל, נעלים אין לי וגם לא בגדים, אבל מה? *אני כהן. אני רוצה לתת להם ברכת כוהנים!'

"הוא הרים את שתי הידיים שלו, העמיד אותן בצורה של ברכת כוהנים, והתחיל לברך. מילה במילה. לאט-לאט. 'ברכך... ה'! ... ושמרך...!'

את השקט אפשר היה לחתוך בסכין. אלפי יהודים עמדו מורכני ראש, הורידו את העיניים לרצפה, וים של דמעות נשפך. היה זה בכי בלי קול. האדמה הספוגה מדם הייתה ספוגה בדמעות רותחות. ברית מלח'.

*כזו אמונה בקדוש ברוך הוא! כזו אהבת ישראל! פשוט ראו את כוחה של הנשמה היהודית. אחרי שנים של גיהינום, אחרי שנים של רעב מתמשך, עבודה אינסופית ומתישה בשלג ובכפור, התעללויות והשפלות, צרות וייסורים. היהודי הזה איבד את כל עולמו, את כל משפחתו, את הכול. הנאצים הארורים עשו הכול כדי שהוא יאבד צלם אנוש, שיהפוך לחיית אדם, אבל הוא לא נשבר. הוא ניצח אותם!
הוא נשאר יהודי, עם 'צלם אלוקים', והם - הם נותרו חיות פרא.*

*אחרי אושוויץ נסעתי לאמריקה, * סיים היהודי את הסיפור המצמרר. *עזבתי לגמרי את היהדות,*

חיפשתי לברוח מהכול. *רציתי להתחתן עם גויה, אבל המחזה של אותה ברכת כוהנים עמד לי מול העיניים, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה. * התחתנתי עם יהודייה. נולדו לי ילדים. רציתי לשלוח אותם לבית ספר של גוים, אבל הדמות של היהודי הזקן עמדה לי מול העיניים ופשוט לא יכולתי לעשות את זה. שלחתי אותם לבית ספר יהודי!'

"אתה יודע למה בברכת כוהנים אני יוצא החוצה?" * אומר אותו יהודי לשליח, * "אני לא רוצה לאבד את הזיכרון של אותה ברכת כוהנים של אושוויץ. * אני רוצה לא לשכוח אותה, שתישאר בי לעולמי עד. אני לא רוצה להחליף אותה בשום ברכת כוהנים אחרת".

היהודי לקח את החוויה החזקה ביותר בחיים שלו, ושמר עליה מכל משמר – וגם היא שמרה עליו מכל משמר והשאירה אותו יהודי ברכת כוהנים בחוץ לארץ היא אירוע מיוחד. * כידוע לכולם, עולים שם לדוכן רק בימים טובים ולכן *אף אחד לא מפספס את ההזדמנות לשמוע את הכוהנים ולקבל את הברכות. *

על הרקע הזה, התנהגותו של אחד היהודים בבית הכנסת הייתה תמוהה. *השליח שם לב שאחד המתפללים, בכל פעם לפני ברכת כוהנים, פשוט יוצא החוצה. * הוא חשב שאולי היהודי ממחר לבית וסתם "מחפף" את סוף התפילה, והחליט לשכנע אותו להישאר עד סוף התפילה.

אז באחד מהחגים הוא ניגש אליו לפני התפילה, והזמין אותו אליו לסעודת חג אצלו בבית אחרי התפילה, כך הוא יישאר עד סוף התפילה. *האיש הסכים, אבל קצת לפני ברכת כוהנים, היהודי קיפל את הטלית ויצא החוצה. *

השליח חשב שהוא הלך הביתה, אבל כשהסתיימה התפילה הוא גילה לתדהמתו את אותו יהודי עומד וממתין לו שם בחוץ. *השליח הבין שזה לא סתם. *משהו בטח מסתתר פה. * הם צעדו לבית השליח, ומשהגיעו התיישבו לסעודת חג. בין הניגונים ודברי התורה אמרו "לחיים", ואז, כשנפתחו הלבבות, שאל אותו השליח: * "למה? *?אתה מקפיד תמיד לצאת מבית הכנסת לפני ברכת כוהנים

האורח החוויר. ראו עליו שהוא בסערת רגשות, ואז הוא אמר: * "אספר לך משהו שלא סיפרתי לאף אחד", * והתחיל לספר את הסיפור האישי והנורא שלו: * "בזמן השואה הייתי באושוויץ. * חיינו בצריף אחד שמונה מאות אנשים, כל שמונה אנשים ישנו על דרגש עץ משופע. אם אחד מאיתנו היה מתעורר וזז, כולם היו נופלים. כל מאות האנשים היו דחוסים בצפיפות מחניקה בתוך הצריף, בלי שירותים * "ומקלחות. קצבת האוכל הייתה שלוש מאות גרם לחם ליום, ולפעמים גם מרק מקליפות של תפוחי אדמה. *הנאצים יימח שמם רצו לאבד את 'צלם האלוקים' שלנו

אחד מהאסירים היה יהודי זקן * שאיכשהו הצליח לגדל זקן ולשמור עליו גם בתנאים האיומים והבלתי אנושיים ההם. הוא היה מכסה אותו בצעיף כל הזמן. * היהודי הזה החזיק את כולנו. הוא עודד אותנו" * *לשמור שבת וחגים. הוא עודד וחיוק את כל מי שנשבר לא פעם הוא ישב והקשיב במשך שעות לצרות של יהודים אחרים, וחייב אותם בכל הלב

פעם הוא נכנס לצריף ואמר: 'בעוד שבועיים חג הפסח, אנחנו חייבים לערוך כאן ליל הסדר. צריך להשיג מצה שמורה. * שכל אחד יפתח את העיניים ויפתח את הלב, ויחפש דרך להשיג מצה כשרה" * 'לקיים בה את המצווה

חיפשנו וחקרנו עד *שגילינו שלמפקד המחנה יש משרת יהודי, * שמנקה ומסדר לו את הבית. *ניגשנו לאותו יהודי וביקשנו ממנו שיאפה לנו מצות במטבח של מפקד המחנה. * בהתחלה הוא פחד" * "לפחד-מוות מהרעיון המסוכן, אבל בסוף הוא הסכים. * הוא אפה לנו שתי מצות כשרות

ערב פסח. אחרי מסדר הערב התיישבו כולנו על הרצפה. היהודי הזקן התחיל לקרוא את ההגדה בעל פה, ואנחנו הצטרפנו אליו, אומרים את הקטעים שזכרנו מההגדה. אחר כך הוא חילק לכל אחד" * * חתיכת מצה, * 'שטיקל מצה', ממש חתיכה קטנטנה. *שתי המצות היו אמורות להספיק לשמונה מאות יהודים... * הייתה התעוררות בלתי נתפסת. *מרור היה בשפע... * ארבע כוסות שתינו, *ארבע כוסות *!של דמעות, שולגו בשטף... * והנה, *אנחנו זוכים אפילו לאכול מצה שמורה, כאן באושוויץ

*. לפתע נפתחה הדלת. אחד הקלגסים הנאצים יימח שמם עמד בפתח. הוא ראה שמונה מאות איש יושבים על הרצפה ביחד" * *תוך רגע כולם קפצו בפחד ובהלה למיטות. *הנאצי שלף את האקדח, תפס את היהודי הראשון שנקרה בדרכו, הצמיד לו את האקדח לראש, וצעק: 'מי ארגן את כל הסיפור הזה? אם לא תגיד לי מיד - אני

*. 'הורג אותך!' * היהודי סירב להסגיר את היהודי הזקן, והנאצי המשיך לאיים: 'אהרוג את כולכם, אחד-אחד, עד שאדע מי אחראי לזה

*. 'ואז נעמד היהודי הזקן, התקרב לנאצי, קרע את חולצת האסיר המפוספסת שלו, ואמר: 'הנה, זה הלב שלי. אני ארגנתי את הכול. אם אתה רוצה להרוג אותי – תהרוג. בהם אל תיגע" * *הנאצי כיוון את האקדח לליבו של היהודי הזקן... אבל ברגע האחרון, שנייה לפני שירה בו למוות, הוא עצר והתחיל לחייך חיוך שטני"

אנחנו כבר ידענו. כשאחד מהם מחייך, זה סימן ברור שמהו ארוך ואכזרי עומד לקרות. *הנאצי אמר: 'לא אהרוג אותך סתם כך. מחר נאסוף את כולכם, נעמיד אותך על בימה גדולה, אספר לכולם מה *עשית ואז אהרוג אותך

למחרת אספו את כולם. *הרשע סיפר על ה'חטא' של היהודי הזקן, והצמיד את האקדח למצחו. ואז, בשניות האחרונות לחייו, הרים היהודי הזקן את ידו וביקש זכות לבקשה אחרונה לפני הוצאתו" * להרוג

'?מה אתה רוצה?', שאל הנאצי בלעג ארסי. 'לחם? מרק? חתיכת בשר" * *לא, ענה היהודי. 'אינני רוצה לא מים, לא בשר ולא מרק. *אני רוצה לתת משהו לאלפי האחים שלי כאן. * אני אוהב אותם, אני רוצה לתת להם משהו שיעזור להם להמשיך. מה אני יכול לתת להם? אין לי" * * "כסף, אין לי אוכל, נעליים אין לי וגם לא בגדים, אבל מה? *אני כהן. אני רוצה לתת להם ברכת כוהנים

!...הוא הרים את שתי הידיים שלו, העמיד אותן בצורה של ברכת כוהנים, והתחיל לברך. מילה במילה. לאט-לאט. 'יברכך... ה'... וישמרך" * *השקט אפשר היה לחתוך בסכין. אלפי יהודים עמדו מורכני ראש, הורידו את העיניים לרצפה, וים של דמעות נשפך. היה זה בכי בלי קול. האדמה הספוגה מדם הייתה ספוגה בדמעות רותחות. ברית

"מלח

כזו אמונה בקדוש ברוך הוא! כזו אהבת ישראל! * פשוט ראו את כוחה של הנשמה היהודית. אחרי שנים של גיהינום, אחרי שנים של רעב מתמשך, עבודה אינסופית ומתישה בשלג ובכפור, התעללויות *! והשפלות, צרות וייסורים. היהודי הזה איבד את כל עולמו, את כל משפחתו, את הכול. הנאצים הארוזים עשו הכול כדי שהוא יאבד צלם אנוש, שיהפוך לחיית אדם, אבל הוא לא נשבר. הוא ניצח אותם * *הוא נשאר יהודי, עם "צלם אלוקים", והם – הם נותרו חיות פרא" *

* אחרי אושוויץ נסעתי לאמריקה" * , סיים היהודי את הסיפור המצמר. * "עזבתי לגמרי את היהדות" * *חיפשתי לברוח מהכול. *רציתי להתחתן עם גויה, אבל המחזה של אותה ברכת כוהנים עמד לי מול העיניים, ופשוט לא יכולתי לעשות את זה * "התחנתני עם יהודיה. נולדו לי ילדים. רציתי לשלוח אותם לבית ספר של גוים, אבל הדמות של היהודי הזקן עמדה לי מול העיניים ופשוט לא יכולתי לעשות את זה. שלחתי אותם לבית ספר יהודי

אתה יודע למה בברכת כוהנים אני יוצא החוצה?" * אומר אותו יהודי לשליח, * "אני לא רוצה לאבד את הזיכרון של אותה ברכת כוהנים של אושוויץ. * אני רוצה לא לשכוח אותה, שתישאר בי לעולמי עד. * "אני לא רוצה להחליף אותה בשום ברכת כוהנים אחרת

הרב משה גרשון שטיינמץ
רב הקאונטרי שול
ומרכז לישראלים בצפון טורונטו

היהודי לקח את החוויה החזקה ביותר בחיים שלו, ושמר עליה מכל משמר – וגם היא שמרה עליו מכל משמר והשאירה אותו יהודי

THE COUNTRY SHUL
FAMILY · GROWTH · TRADITION

מרכז חדש לישראלים בצפון טורונטו

מזמינים את כל המשפחה למסיבת פורים ענקית!
Invite You and Your Family to Purim Party!

RABBI MG

Come dressed up in your favourite costume!
הגיעו לברשים בתהפוזיות!

צ'ור פנים
בלונים
יצירה
ריקודים
הופה אוכל ישראל

FACE PAINTING
BALLOONS
ARTS AND CRAFTS
DANCING
ISRAELI FOOD BUFFET

MONDAY, MARCH 6, 2023
MINCHA 5:15 | ARVIT 6:00
MEGILA 6:15
PARTY 7:00
9225 BATHURST ST
FIRST FLOOR

Catering By **La Briut**

THE COUNTRY SHUL
מרכז חדש לישראלים בצפון טורונטו

השיעור השבועי עם הרב MG

משנכנס אדר מרבים בשמחה
בואו ותהנו!
שיעור באור החיים הקדוש
נותן כוח לכל השבוע!
נלמד מהאור החיים הקדוש איך שמחים?
מהו סוד השמחה?

לבקשת הרבה משתתפים שינינו במקום חמישי לרביעי !!!
יום רביעי

February 22, 2023
Lecture 9:30 PM
9225 Bathurst St
צ'ולנט חם יוגש
לרפואת ברך מנחם בן פייגא רוזא

מזל טוב והצלחה רבה
לעמואל לרגל פתיחת
המסעדה החדשה,
כפרה!

KAṬARA
BY KEECHEN PAPP

חודש טוב! ברכה והצלחה דור ואירים סוויסה .
תודה רבה על האירוח! שיעור ראשון בזוגיות הקדמה בלבד
המשך יבוא ...כולם מוזמנים!

CAMP ASHREINU & **AHAVAT YISRAEL HEBREW SCHOOL**
בית ספר אהבת ישראל

INVITE YOU TO A PURIM CARNIVAL

SUNDAY FEB 26
12:00-1:30

for boys and girls of all ages!

ADMISSION IS FREE

wear a costume
get 3 free tickets!

9225 Bathurst Street - Jewish Bukkharian Centre

games • prizes • booths

FOR MORE INFO:

RIVKY COFFER: 416-616-9218
CAMPASHREINU123@GMAIL.COM

LESLIE SHAPIRO 416-781-8088
AHAVATYISRAEL@SYMPATICO.CA

NO PRE-REGISTRATION REQUIRED